

مقایسه نتایج خودارزیابی اساتید با ارزیابی دانشجویان از آنان

نسرین اصغری^۱، سعید حسینی تشنیزی^۲، سمیره عابدینی^۳، اصغر رزم آرا^۴، دکتر نادره نادری^۵
^۱ کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، ^۲ مربی گروه آمار حیاتی، ^۳ مربی گروه پرستاری، ^۴ مربی گروه بهداشت، ^۵ استادیار گروه ایمونولوژی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان
مجله پزشکی هرمزگان سال چهاردهم شماره سوم پاییز ۸۹ صفحات ۲۵۳-۲۴۶

چکیده

مقدمه: ارزیابی اساتید یکی از موضوعاتی است که امروزه بابت نیاز به وجود سیستم مشخص برای بازخورد، در شناخت نقاط قوت و ضعف اساتید و تعیین سیاست‌های آموزشی جدید بر اهمیت آن افزوده شده است. با توجه به اینکه مقایسه نتایج ارزشیابی عملکرد آموزشی اعضای هیأت علمی از نظر دانشجو و خودارزیابی می‌تواند موجب شناخت دقیق‌تر نقاط قوت و ضعف آموزش آنها شود. لذا این بررسی با هدف تعیین میزان تطابق نظرات دانشجویان در مورد اساتید با خودارزیابی آنها صورت گرفت.

روش کار: در یک مطالعه توصیفی - مقطعی، تعداد ۶۱ نفر از اساتید سه دانشکده پزشکی، پرستاری، مامایی و بهداشت دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان و به ازای هر استاد بطور متوسط تعداد ۳۰ نفر دانشجویانی که در نیمسال اول و دوم سال تحصیلی ۸۶-۸۵ با این اساتید کلاس داشته‌اند به طور تصادفی ساده انتخاب شدند. با استفاده از دو پرسشنامه مجزا محقق ساخته، نتایج خود ارزیابی اساتید و نظرات دانشجویان را در رابطه کیفیت آموزش جمع‌آوری شد. داده‌ها با به کارگیری روشهای آمار توصیفی و آزمون t، توسط نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل گردید.

نتایج: اکثریت اساتید یعنی ۴۵ نفر (۷۳/۸٪) اظهار داشته‌اند که در زمان مشخص شده در محیط آموزشی حضور یابند و اکثریت دانشجویان (۶۲/۳٪) این موضوع را تأیید نموده‌اند. در رابطه با توانایی انتقال و بیان مفاهیم درسی متناسب با سطح فراگیران ($P=0/043$) و معرفی منابع مناسب و جزوات آموزشی ($P=0/048$)، بین خودارزیابی اساتید و ارزیابی دانشجویان تفاوت معنی‌داری مشاهده شد. بطور کلی بین میانگین خود ارزیابی اساتید و نظرات دانشجویان نیز تفاوت معنی‌داری مشاهده شد ($P=0/005$).

نتیجه‌گیری: لازم است اساتید در رابطه با انتقال و بیان مفاهیم درسی سطح فراگیران را در نظر گرفته و نسبت به معرفی منابع مناسب آموزشی اقدام نمایند.

کلیدواژه‌ها: خودارزیابی - اساتید - دانشجویان - ارزیابی

نویسنده مسئول:

نسرین اصغری

مرکز مطالعات و توسعه آموزش

علوم پزشکی دانشگاه علوم پزشکی

هرمزگان

بندرعباس - ایران

تلفن: ۰۷۶۱ ۳۳۳۵۰۱۲

پست الکترونیکی:

N-asghari@yahoo.com

دریافت مقاله: ۸۸/۱۱/۳ اصلاح نهایی: ۸۹/۴/۱۰ پذیرش مقاله: ۸۹/۵/۱۲

مقدمه:

بر اساس تعاریف، ارزشیابی عبارت است از: «یک فرآیند نظام‌دار برای جمع‌آوری، تحلیل و تفسیر اطلاعات به منظور تعیین این مطلب که آیا هدفهای مورد نظر تحقق یافته‌اند یا در حال تحقق یافتن هستند و به چه میزانی» که اگر بخواهیم این تعریف را به ارزشیابی معلم تعمیم دهیم، می‌توانیم بگوییم ارزشیابی معلم عبارت است از میزان موفقیت معلم در رسیدن به هدفهای آموزشی خود (۱).

امروزه درباره ارزشیابی به عنوان عامل تعیین کننده کیفیت اثربخش یک برنامه یا فرآیند آموزشی بحث می‌شود. بی‌تردید ارزشیابی یکی از مؤثرترین روشها برای تضمین کیفیت و شرط اساسی ارتقاء کیفیت مستمر در سیستم آموزشی

می‌باشد و استادان از ارکان مهم سیستم‌های آموزشی هستند و از اهم فعالیتهای آنان تدریس می‌باشد. به همین دلیل بین انواع ارزشیابی بی‌تردید ارزشیابی اساتید از مهمترین انواع آن می‌باشد. برای ارزیابی کیفیت آموزشی اعضای هیأت علمی یک دانشگاه روشهای متفاوتی رایج است که عبارتند از: ۱- نظرخواهی از دانشجویان، ۲- ارزیابی توسط گروه همتایان، ۳- خودارزیابی، ۴- بررسی میزان یادگیری دانشجویان، ۵- ارزیابی اداری ۶- ارزشیابی محتوای مواد آموزشی ۷- ارزشیابی پیامدها ۸- کارنامه تدریس (۲)

به اعتقاد برخی محققان استفاده از نظر دانشجویان برای ارزشیابی استادان تنها منبع اطلاعاتی ملموس در دانشکده‌ها و دانشگاههای سراسر جهان است، همچنین این نوع ارزشیابی

تیمور آقاملابی و همکاران در بررسی بازخورد نتایج خودارزیابی و ارزشیابی اساتید توسط دانشجو به اساتید را موجب بهبود کیفیت تدریس آنها می‌داند (۹).

با توجه به توضیحات فوق ضرورت ارزشیابی و استفاده از ابزارهای مختلف در اجرای این فرآیند مشخص می‌باشد. بدیهی است انتظار می‌رود در صورتی که هر یک از ابزارها و منابع اطلاعاتی آنها درست انتخاب شده باشند، در مقایسه با یکدیگر در خصوص فرد خاص نتایج مشابهی ارائه نمایند. لذا مطالعه حاضر سعی دارد با مقایسه نظرات دو عامل بسیار مهم در فرآیند ارزشیابی استاد یعنی دانشجو و استاد تشابهات و تناقضات نتایج این روش ارزشیابی استاد را مورد بررسی و تحلیل قرار دهد.

روش کار:

در این مطالعه توصیفی تحلیلی - مقطعی از بین کلیه دانشجویان علوم پزشکی هرمزگان که در سال تحصیلی ۸۶-۸۵ مشغول به تحصیل بودند و کلیه اعضای هیأت علمی (بجز مدرسین مدعو حوالندرس) دانشگاه که در همین سال تحصیلی مشغول تدریس دروس تئوری و بالینی بودند با استفاده از فرمول محاسبه اندازه نمونه کوکران، تعداد ۶۱ نفر از اعضای هیأت علمی با استفاده از روش نمونه‌گیری طبقه‌ای و به ازاء هر استاد، بطور متوسطه ۳۰ دانشجو که در نیمسال اول و دوم سال تحصیلی ۸۶-۸۵ با این اساتید کلاس داشته‌اند با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شد. ابزار جمع‌آوری اطلاعات دو پرسشنامه ارزیابی دروس نظری اعضای هیأت علمی که توسط دانشجویان و پرسشنامه خودارزیابی که توسط اعضای هیأت علمی تکمیل می‌شود، بود. روایی این پرسشنامه‌ها توسط گروه کارشناسان مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی دانشگاه مورد تأیید قرار گرفته و پایایی آنها هم با استفاده از روش آلفای کرونباخ به ترتیب برای پرسشنامه ارزیابی توسط دانشجو برابر با ۰/۸۶ و برای پرسشنامه خود ارزیابی برابر با ۰/۹۱ بدست آمد. برای تحلیل داده‌ها در نرم افزار آماری SPSS16 از روشهای آمار توصیفی (توزیع فراوانی و درصد و شاخصهای آماری میانگین و انحراف معیار) برای توصیف مشاهدات و از آزمونهای آماری، آنالیز واریانس، بن فرنی برای تحلیل یافته‌ها استفاده شده. مقدار P-value کمتر از ۰/۰۵ بعنوان سطح معنی‌داری در نظر گرفته شد.

می‌تواند در بهبود روش تدریس، فراهم آوردن اطلاعات مربوط به قضاوت در مورد اثر بخشی تدریس، کمک به دانشجویان در انتخاب واحد درسی و استاد مورد نظر و در نهایت وادار نمودن دانشجویان به اظهارنظر در مورد تعلیم و تربیت باشد (۳).

به عقیده عده‌ای از صاحب‌نظران گرچه ارزشیابی دانشجو از آموزش یک جزء ضروری است اما روش کامل و دقیقی برای ارزشیابی عملکرد اساتید نمی‌باشد (۴). توصیه شده است که در کنار این نوع ارزشیابی از روشهای مکمل از قبیل خودارزیابی اساتید نیز اضافه شود (۵). آنچه سبب گردیده که در ارزیابی اساتید به مسئله خودارزیابی در سالهای اخیر تأکید گردد، این است که با توجه به حقایق نظیر سرعت بسیار بالای گسترش علم، حجم عظیم و روزافزون دانش، تغییر روشها و تئوریهای آموزش و یادگیری و ... وجود فراتوانایی خودآموزی تمام عمر (Life long self directing learning) ضرورت انکار ناپذیر جامعه دانشگاهی بویژه استادان به عنوان معماران آینده علمی کشور می‌باشد. بدیهی است شرط اساسی این توانایی وجود مهارت کافی در خودارزیابی و به عبارت بهتر پایش از خود نزد استاد می‌باشد، زیرا تنها در این صورت است که استاد می‌تواند نقائص دانش، نگرش و عملکرد خود را بازشناسی نموده و در رفع آن تلاش نماید (۶).

سید منصور رضوی و همکاران طی مطالعه خود عواملی از قبیل تعداد دانشجو، مقطع تحصیلی دانشجویان، تنوع واحدهای درسی ارائه شده و برنامه‌ریزی و مدیریت استاد در ارزشیابی دانشجو از وی مؤثر است (۲).

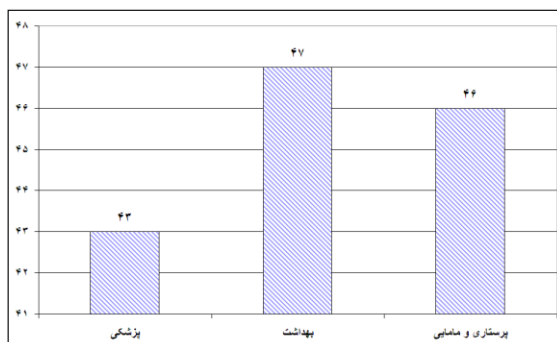
مسعود ضیایی و همکاران در تحقیق خود ارزشیابی استاد توسط دانشجو را زمانی مفید می‌داند که به عنوان بخشی از یک برنامه جامع مطرح باشد (۳). سید مسعود حسینی در بررسی خود اذعان می‌دارد که اگر چه دانشجویان برخی از عوامل بسیار مهم در ارزشیابی اساتید را به خوبی تشخیص می‌دهند اما همه آنچه را که بر اساس معیارهای علمی برای یک استاد خوب لازم و ضروری است، در نظر نمی‌گیرند و این امر سبب کاهش روایی و پایایی نتایج می‌شود (۷). وحید گوهریان و همکاران طی یک تحقیق درباره مقایسه ارزشیابی عملکرد اساتید جراحی توسط دستیاران و خودارزیابی اساتید می‌نویسند اساتیدی که نمرات بالاتری در خودارزیابی به خود داده‌اند، نمره کمتری از سوی دستیاران دریافت نموده‌اند که می‌تواند نشانگر این باشد که اساتید نقاط قوت و ضعف خود را تشخیص نداده‌اند (۸).

نتایج:

از تعداد ۶۱ نفر نمونه آماری این مطالعه تعداد ۱۱ نفر (۱۸٪) از دانشکده پرستاری و مامایی، ۶ نفر (۹/۸٪) دانشکده بهداشت و ۴۴ نفر (۷۱/۱٪) هم از دانشکده پزشکی بودند. همچنین تعداد ۴۸ نفر (۷۸/۷٪) بالینی و ۱۳ نفر (۲۱/۳٪) هم علوم پایه می‌باشند.

نتایج آزمون t (جدول شماره ۱) نشان داد که میانگین نمره حضور بموقع در کلاس برای اساتید از نظر دانشجویان برابر با $4/5 \pm 0/42$ و این میانگین برای خود ارزیابی برابر با $4/8 \pm 0/47$ بدست آمده که این اختلاف معنی‌دار است ($P=0/007$). به عبارتی نظر اساتید بر این بوده که حضور در کلاس آنها به موقع بوده در صورتی که این حضور از نظر دانشجویان آنقدر که خود آنها اظهار داشته‌اند نبوده است. در رابطه با ارائه مثال‌های کاربردی در کلاس میانگین امتیازات بدست آمده برای نظرات دانشجویان برابر با $4/4 \pm 0/49$ و میانگین امتیاز بدست آمده در خود ارزیابی برابر با $4/6 \pm 0/58$ که از نظر آماری این نظرات اختلاف معنی‌داری با هم دارند ($P=0/001$). در رابطه با مشارکت دادن دانشجویان در بحث‌های کلاس میانگین امتیازات مربوط به نظر

دانشجویان برابر با $4/2 \pm 0/37$ و میانگین امتیازات این شاخص از نظر خود اساتید (خود ارزیابی) برابر با $4/5 \pm 0/74$ بدست آمده و از نظر آماری اختلاف معنی‌داری با هم دارند ($P=0/002$). نتیجه اینکه آنقدر که اساتید تصور می‌کردند دانشجویان را در بحث‌های کلاس شرکت می‌دادند، دانشجویان این تصور را ندارند.

نمودار شماره ۱- میانگین امتیازات خودارزیابی اعضای هیأت علمی به تفکیک دانشکده‌ها

جدول شماره ۱- نتایج آزمون t زوجی برای مقایسه میانگین ارزشیابی اعضای هیأت علمی توسط دانشجویان و خودارزیابی توسط خود آنها

سؤال	گروه	میانگین	مقدار t	P-value
حضور به موقع در کلاس	اساتید	4/8±0/37	2/84	*0/007
	دانشجویان	4/5±0/42		
استفاده صحیح از تمام وقت کلاس	اساتید	4/5±0/55	0/87	0/388
	دانشجویان	4/4±0/49		
ارائه برنامه زمانبندی درس در شروع کلاس	اساتید	4/4±0/33	1/77	0/084
	دانشجویان	4/3±0/35		
ارائه مقاله‌های کاربردی در کلاس	اساتید	4/6±0/58	3/74	*0/001
	دانشجویان	4/2±0/37		
مشارکت دادن دانشجویان در بحث کلاس	اساتید	4/5±0/74	2/42	*0/02
	دانشجویان	4/2±0/72		
تسلط به موضوع درس	اساتید	4/6±0/72	1/79	0/08
	دانشجویان	4/4±0/34		
توانایی انتقال مفاهیم	اساتید	4/5±0/55	2/08	*0/043
	دانشجویان	4/3±0/39		
ارزیابی میزان اطلاعات فراگیران با طرح سؤال	اساتید	4/2±0/82	0/86	0/390
	دانشجویان	4/1±0/46		
جمع‌بندی مطالب در پایان کلاس	اساتید	4/4±0/66	2/01	*0/049
	دانشجویان	4/1±0/40		
معرفی منابع علمی متناسب با موضوع	اساتید	4/3±0/87	1/16	0/252
	دانشجویان	4/1±0/45		
	اساتید	4/8±0/60	4/98	0/000
	دانشجویان	4/1±0/39		

* بیانگر معنی‌داری آزمون می‌باشد.

(خودارزیابی) برابر با $4/8 \pm 0/60$ و برای دانشجویان برابر با $4/1 \pm 0/39$ بدست آمده که از نظر آماری تفاوت معنی‌داری با هم دارند ($P=0/00$).

مقایسه میانگین امتیازات ارزشیابی اعضای هیأت علمی از نظر دانشجویان در سه دانشکده با هم تفاوت معنی‌داری با هم ندارد ولی نمرات خود ارزشیابی اعضای هیأت علمی در سه دانشکده تفاوت معنی‌داری با هم دارد ($P=0/022$) و نتایج آزمون بن فرنی نشان داد که این تفاوت معنی‌داری ناشی از اختلاف بین میانگین امتیازات خودارزیابی اساتید دو دانشکده بهداشت و پزشکی می‌باشد (نمودار شماره ۱).

بحث و نتیجه‌گیری:

این مطالعه با هدف مقایسه نظرات دانشجویان و اساتید در مورد عملکرد آموزشی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان در سال ۸۷-۸۶ انجام شد.

نتایج این پژوهش و مقایسه نظرات دانشجویان و اساتید دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان نشان داد که هر دو گروه در مورد عواملی از قبیل استفاده صحیح از تمام وقت کلاس، ارائه

نتایج آزمون t نشان داد که میانگین امتیازات خود ارزیابی برای شاخص توانایی انتقال مفاهیم برابر با $4/5 \pm 0/55$ بدست آمده در صورتی که میانگین این شاخص از نظر دانشجویان برابر با $4/3 \pm 0/39$ بدست آمده و از نظر آماری اختلاف معنی‌داری با هم دارند ($P=0/043$).

یکی دیگر از شاخص‌های ارزشیابی اساتید، جمع‌بندی مطالب در پایان کلاس می‌باشد که متوسط امتیازی که خود اساتید برای خود در نظر گرفته‌اند برابر با $4/4 \pm 0/66$ است و متوسط امتیازات دانشجویان به اساتید برابر با $4/1 \pm 0/40$ و از نظر آماری اختلاف معنی‌داری با هم دارند.

برای شاخص‌های دیگر چون: استفاده صحیح از تمام وقت کلاس، ارائه برنامه زمانبندی درس در شروع کلاس، تسلط به موضوع درس، ارزیابی میزان اطلاعات فراگیران با طرح سؤال و معرفی منابع علمی متناسب با موضوع بین متوسط امتیازات خودارزیابی و امتیازات دانشجویان اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد.

بطور کلی پس از جمع‌بندی امتیازات مربوط به تمامی شاخص‌ها، متوسط امتیاز بدست آمده برای خود اساتید

نیز نخواهد نمود. این مسئله بر اساس بررسی حمید محمد جعفری و همکاران می‌تواند مانعی در راه تکامل حرفه‌ای اساتید باشد. (۶) مطالعه Sicaga و همکاران نیز مختل بودن توانایی خودارزیابی را نشان داد (۱۱) که بدینوسیله باید در جهت تقویت مهارت خودارزیابی و به عبارتی توان بیان صادقانه و مواجهه با واقعیات فردی در بین اساتید تلاشهای جدی صورت گیرد.

در حیطه‌هایی از قبیل حضور به موقع در کلاس درس، ارائه مثالهای کاربردی، جلب مشارکت دانشجویان در بحثهای کلاس و توانایی انتقال مفاهیم و جمع‌بندی مطالب در پایان کلاس بین نظرات دانشجویان و اساتید اختلاف معنی‌دار وجود داشت. مطالعه شریفی و همکاران در دانشگاه علوم پزشکی قزوین به تسلط بر موضوع و قدرت انتقال مفاهیم تأکید نمود (۱۲). در مطالعه عبدالحسین شکورنیا در دانشگاه علوم پزشکی اهواز دانشجویان بر توانایی انتقال مفاهیم اساتید، نحوه ارائه درس و حضور به موقع در کلاس تأکید نموده‌اند (۱۳). همانگونه که مشاهده می‌شود موارد مورد اختلاف از عوامل بسیار مهمی هستند که در کیفیت آموزش تأثیرگذار خواهند بود. هر چند تفاوت سطح دانش و درک اساتید و دانشجویان و وجود دانشجویان متفاوت از نظر یادگیری در کلاس می‌تواند این اختلاف را تا حدی توجیه نماید ولی اساتید نیز باید نسبت به این اختلاف نظرات بی‌تفاوت نبوده و در برنامه تدریس خود به عوامل قید شده توجه داشته باشند و در انتقال مفاهیم نه تنها به سطح و مقطع دانشجویان توجه نموده بلکه باید با ارائه مثالهای کاربردی و جلب مشارکت دانشجویان در بحثهای گروهی انگیزه کافی جهت یادگیری در دانشجویان ایجاد نمایند. سید منصور رضوی و همکاران نیز در تحقیق خود به اهمیت تعداد دانشجویان، مقطع تحصیلی دانشجویان و برنامه‌ریزی و مدیریت استاده، در نتایج ارزشیابی دانشجویان تأکید می‌نماید (۷).

در مطالعه حاضر برگزاری کلاسها به طور مرتب و منظم و حضور به موقع در کلاس نیز از دغدغه‌های دانشجویان بوده که با نظر خود اساتید مغایرت داشت که این مسئله نشان‌دهنده حساسیت دانشجویان در رعایت نظم و ترتیب توسط اساتید است که با توجه به اینکه اساتید علاوه بر ارائه درس مربوطه به عنوان یک الگو نیز در شکل‌گیری حرفه‌ای دانشجویان مؤثر هستند و Role modeling یکی از عوامل بسیار مهم در تقویت اخلاق حرفه‌ای در دانشجویان خواهد

برنامه در شروع کلاس، تسلط به موضوع درس، ارزیابی میزان اطلاعات فراگیران، طرح سؤال و معرفی منابع علمی متناسب اتفاق نظر دارند و بین متوسط امتیازات خودارزیابی و امتیازات دانشجویان تفاوت معنی‌داری مشاهده نشده است. در بررسی انجام شده در مقایسه عملکرد آموزشی اساتید دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان توسط دانشجویان و خودارزیابی آنها امتیازات استفاده از تمام وقت کلاس، ارائه برنامه در شروع کلاس، تسلط بر موضوع درس و معرفی منابع علمی متناسب اختلاف معنی‌دار داشته که با نتایج حاصل از تحقیق حاضر مطابقت ندارد (۹). لازم به ذکر است علیرغم اینکه این دو مطالعه در دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان صورت گرفته ولی جامعه آماری آنها متفاوت بود و به نظر می‌رسد امتیازات ارزشیابی دانشجویان و خودارزیابی اساتید دو دانشکده دیگر یعنی پزشکی و پرستاری و مامایی و پیراپزشکی منجر به ایجاد این اختلاف شده است و یا با توجه به چاپ مقاله مذکور اساتید دانشکده بهداشت نیز در عملکرد خود در زمینه‌های مذکور بازنگری نموده‌اند.

متوسط امتیازات کلی ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان از متوسط امتیاز کلی خودارزیابی آنها پایین‌تر بود و اختلاف معنی‌داری بین آنها مشاهده شد. در مقایسه نتایج خودارزیابی اعضای هیأت علمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازنداران با ارزشیابی دانشجویان از آنان نیز این اختلاف‌نظر وجود داشته و اساتید در ارزشیابی نحوه آموزش بالینی و تئوری به خود نمرات بالاتری نسبت به دانشجویان داده‌اند (۶) که این موضوع نشانگر آن است که نه تنها در درک و نگرش مفهوم «ارزشیابی اساتید» بین دانشجویان و اساتید اختلاف نظر وجود دارد، بلکه در تعاریف کیفیت آموزشی از دیدگاه دانشجویان و اساتید نیز تفاوت وجود دارد که این مهم یعنی وجود چنین اختلاف نظری بین فراگیران و اساتید در خصوص کیفیت فرآیندهای آموزشی می‌تواند اختلافاتی را در جهت حرکت به سوی ارتقاء کیفیت ایجاد نماید.

از طرف دیگر در مطالعاتی که توسط گوهریان و همکاران در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان (۸) و آقاملایی و همکاران در دانشکده بهداشت بندرعباس (۹)، Ross و همکاران در تورنتو (۱۰) انجام دادند نیز نمرات خودارزیابی از نمرات ارزشیابی دانشجویان بالاتر بوده است. این مسئله همچنین می‌تواند گویای این موضوع باشد که اساتید نه تنها در زمینه پایش فردی از توانایی لازم برخوردار نیستند. بلکه سعی در رفع نقایص خود

بود. لذا برگزاری مرتب و منظم کلاسها توسط اساتید ضروری به نظر می‌رسد.

بطور کلی یافته‌های حاصل از این مطالعه بیانگر آن است که با توجه به اختلاف معنی‌داری که بین نظرات دانشجویان و اساتید در خصوص عوامل مؤثر و مهم در آموزش وجود دارد احتمالاً نحوه ارزش‌گذاری کیفیت آموزش آنها با هم متفاوت است و یا این مهم ممکن است ناشی از بزرگ‌نمایی بعضی از صفات در خودارزیابی توسط برخی از اساتید باشد.

سپاسگزاری:

بدینوسیله از کلیه دانشجویان و اساتیدی که در این پژوهش با ما همکاری کردند، تشکر می‌شود.

References

منابع

1. Saif AA. Educational Measurement, Assessment and Evaluation. 4th ed, Tehran: Dowran company; 2009. [Persian]
2. Razavi M, Rabani A, Tavakol M. The evaluation of teaching in Tehran University of Medical Sciences and Health Services: Students' point of view. *The Journal of Tehran Faculty of Medicine*. 1999;57:70-78. [Persian]
3. Ziaee M, Miri M, Hajiabadi M, Azarkar Gh, Eshbak P. Academic staff and students' impressions on academic evaluation of students in Birjand University of Medical Sciences and Health Services. *Journal of Birjand University of Medical Sciences*. 2007;13:61-67. [Persian]
4. Instructional Policies, responsibilities and guidelines. 2008 Jan. Available form: [http:// www. trinity. edu/departments/academic_ affairs /hb/instrpol/evalcrse.htm#](http://www.trinity.edu/departments/academic_affairs/hb/instrpol/evalcrse.htm#).
5. Morrison J. ABC of learning and teaching in medicine: Evaluation. *BMJ*. 2003;15:385-387.
6. Jafari HM, Vahidshahi K, Kosaryan M, Mahmoodi M. Comparison between the results of academic staff self assessment and those made by the students, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, 2006. *Journal of Mazandaran University of Medical Sciences*. 2007;57:64-67. [Persian]
7. Hosseini SM, Sarchami R. Attitude of students of Qazvin medical university towards priorities in teachers assessment. *The Journal of Qazvin University of Medical Sciences and Health Services*. 2002;22:37-39. [Persian]
8. Goharian V, Kafami Z, Yamani N, Omidifar N, Safai M. Comparing Resident Evaluation of Attending Surgeons to Attendings Self-Evaluation. *Iranian Journal of Medical Education*. 2005;5:62-69. [Persian]
9. Aghamolayi T, Abedini S. Comparison of Self and Students' Evaluation of Faculty Members in School of Health of Hormozgan University of Medical Sciences. *Iranian Journal of Medical Education*. 2008;7:191-199. [Persian]
10. Ross JA. Teacher self- Assessment: A mechanism for facilitating professional growth, Ontario Institute for studies in Education. Toronto: Toronto University Press; 2005:79-85.
11. Sicaja M, Romic D, Prka Z. Medical student's clinical skills do not match their teachers' expectations: survey at Zagreb university school of Medicine, Croatia. *Croat Med J*. 2006;47:169- 175.
12. Sharifi M, Jaurabchi Z, Alipour Heydari M. Teacher effectiveness on students assessment of teachers and the Course. *The Journal of Qazvin University of Medical Sciences and Health Services*. 2002;22:81-87. [Persian]
13. Shakomia AH, Motlagh ME, Malayeri AR, Jahanmardy AR, Komaili Sani H. Student's opinion on factors Affecting Faculty Evaluation in Jondishapour Medical University. *Iranian Journal of Medical Education*. 2005;5:109-117. [Persian]

Comparative evaluation of teaching by scholar and teacher self-assessment

N. Asghari, MSc¹ S. Hosseini, MSc² S. Abedini, MSc³ A. Razmara, MSc⁴, N. Naderi, PhD⁵

Master of Education Management¹, Instructor Department of Biostatistics², Instructor Department of Nursing³, Instructor Department of Health⁴, Assistant Professor Department of Immunology⁵, Hormozgan University of Medical Sciences, Bandar Abbas, Iran.

(Received 2 Feb, 2010 Accepted 3 Aug, 2010)

ABSTRACT

Introduction: Teacher appraisal is an issue which is becoming increasingly important in educational system. The results of evaluation of teaching and teacher self- assessment can look for the strength and weakness of teaching and improving the quality of education delivered. This study was aimed to determine the proportion between the student's opinions about teaching performance of teacher self- assessment in Hormozgan University of medical sciences.

Methods: 61 members and 30 students per each teacher were participated in this descriptive cross- sectional study. Their opinions were studied by using two questionnaire for students and faculty members self- assessment. Content validity of questionnaire was confirmed after a survey from specialist's and reliability of results were studied by calculating Cronbach's alfa coefficient for internal consistency. Descriptive statistics and t-test were used for statistical analysis.

Results: 73.8% of members agreed that their class have been started on time and 63.3% of the students were statistical with it. There was significant difference between viewpoints of academic members and students related to ability to transfer the concepts (P=0.043) and introducing suitable references and educational materials (P=0.048). In general, academic members self-assessment and students' viewpoint were statistically different (P=0.0005).

Conclusion: It is necessary that the teachers pay more attention to promote educational level of students in their lectures and describe the main concepts clearly and introduce them related references.

Key words: Self Assessment - Faculty - Students – Evaluation

Correspondence:
N. Asghari, MSc.
Education Development Center.
Hormozgan University of Medical
Sciences
Bandar Abbas, Iran
Tel: +98 761 3335013
Email:
N_Asghari@yahoo.com